

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ε. ΜΠΑΚΑΛΟΥΜΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ηρώων Πολυτεχνείου 28 - 30, Ρόδος

Τηλ. & Fax: 2241022036, E-mail: bakalum2@yahoo.com

ΑΦΜ: 047885372 - Α.Ο.Υ. ΡΟΔΟΥ 7542

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

ΕΦΕΣΗ

Σπανού Θωμά - Δημήτριου του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου στο 5^ο χλμ Λεωφόρου Ρόδου – Λίνδου, με Α.Δ.Τ.: ΑΗ 950857 και ΑΦΜ: 027637336, Δ.Ο.Υ. Ρόδου 7542.

ΚΑΤΑ

Δικηγόρου Στέφανου Στεφανίδη του Ιωάννη, κατοίκου Ρόδου στην οδό 25^{ης} Μαρτίου αριθμός 9-11, 2^{ος} όροφος.

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ

Υπ' αριθμ.30/2025 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (τακτική διαδικασία).

Κατά του εφεσιβλήτου ασκήσαμε την με αριθμό κατάθεσης 148/2023 αγωγή μας ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου απευθυνομένης (τακτική διαδικασία) και επί της οποίας εκδόθηκε η εκκαλούμενη υπ' αριθμόν 30/2025 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (Τακτική διαδικασία) με την οποία, για τις εν αυτή εσφαλμένες αιτιολογίες, απερρίφθη η ένδικη αγωγή μας (αντιμωλία των διαδίκων).

Την άνω προσβαλλόμενη υπ' αριθμόν 30/2025 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (Τακτική διαδικασία), εκκαλούμε, για τους πιο κάτω ορθούς, νόμιμους και βάσιμους λόγους και για όσους άλλους επιφυλασσόμεθα να προσθέσουμε εν καιρώ:

ΠΡΩΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΦΕΣΗΣΣχετικά με την Αγωγή Κακοδικίας (Απαράδεκτο)

Το Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή κακοδικίας ως δήθεν απαράδεκτη, επειδή δεν επισυνάψαμε στο δικόγραφο της αγωγής, σε πρωτότυπα ή επικυρωμένα αντίγραφα:

1. Τα αποδεικτικά μέσα που επικαλεστήκαμε για να υποστηρίξουμε τους ισχυρισμούς μας
2. Την υπ' αρ. **170/2023** Πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Ρόδου, με την οποία διορίστηκε ο δικηγόρος μας (λόγω παροχής νομικής βοήθειας).

Η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει ότι η μεταγενέστερη κατάθεση των εγγράφων σε φάκελο στη Γραμματεία του Δικαστηρίου δήθεν δεν επαρκεί, καθώς ο νόμος απαιτεί να αποτελούν **σώμα της αγωγής** και να συγκοινοποιηθούν στον εναγόμενο.

Πλην όμως η απαίτηση της εκκαλούμενης για φυσική ενσωμάτωση των εγγράφων στο δικόγραφο της αγωγής (ώστε να αποτελούν "σώμα" της) είναι υπερβολικά τυπολατρική και έρχεται σε αντίθεση με το πνεύμα του νόμου και τα συνήθη στην πραγματικότητα διαλαμβανόμενα σε όλες τις δικαστικές υποθέσεις και σε όλα τα δικαστήρια, εφόσον τα έγγραφα είχαν τεθεί στη διάθεση του Δικαστηρίου και του εναγομένου και ήδη εφεσίβλητου εγκαίρως με την κατάθεση προτάσεων.

Ακόμα σχετικά με την Πράξη Διορισμού (Νομικής Βοήθειας):

Το Δικαστήριο έκρινε με την εκκαλούμενη ότι έλλειψη της Πράξης Διορισμού, η αγωγή ήταν δήθεν απαράδεκτη, καθόσον δεν επισυναπτόταν ειδικό πληρεξούσιο.

Πλην όμως η Πράξη Διορισμού δικηγόρου από την Πρόεδρο Πρωτοδικών, στο πλαίσιο της Νομικής Βοήθειας (Ν. 3226/2004), ισοδυναμεί με την εκ του νόμου παροχή πληρεξουσιότητας για τη συγκεκριμένη δίκη και δεν απαιτείται η επισύναψή της, ως όρος του παραδεκτού, εφόσον ο διορισμός είχε ήδη λάβει χώρα.

Πέραν των ανωτέρω:

Κατ' άρθρο 1 ν. 4250/2014 – ΦΕΚ 74/τ.Α' /26-3-2014:

Κατάργηση της υποχρέωσης επικυρώσεων αντιγράφων εγγράφων.

«Η ρύθμιση εφαρμόζεται στο Δημόσιο, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα Δικαστήρια όλων των βαθμών, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται τακτικώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους, τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3429/2005, καθώς και στα νομικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α.»

Για τους λόγους αυτούς έσφαλε η προσβαλλόμενη και πρέπει να εξαφανιστεί.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΦΕΣΗΣ

Σχετικά με την Αγωγή Προσβολής Προσωπικότητας (Αοριστία)

Το Δικαστήριο έκρινε την αγωγή, όσον αφορά την αιτούμενη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ως δήθεν αόριστη. Ο λόγος ήταν ότι ζητούσαμε ένα συνολικό ποσό (690.000 ευρώ) για την ηθική βλάβη που υπεστήκαμε: Λόγω της απιστίας/παραλείψεων του εφεσίβλητου (αγωγή κακοδικίας) και λόγω της συκοφαντικής δυσφήμισης/ψευδούς κατάθεσης από την επιστολή του εφεσίβλητου (αγωγή προσβολής προσωπικότητας), καθόσον η αγωγή κακοδικίας απορρίφθηκε, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο ξεχωριστός προσδιορισμός του ποσού για την προσβολή της προσωπικότητας ήταν δήθεν επιβεβλημένος και ότι το Δικαστήριο δήθεν δεν μπορεί να επιμερίσει το συνολικά αιτούμενο ποσό.

Η εκκαλούμενη έκανε εσφαλμένη εφαρμογή και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και εσφαλμένη εφαρμογή του Νόμου με την προαναφερθείσα παραδοχή καθόσον υπήρξε σφάλμα στην εφαρμογή των διατάξεων περί αοριστίας και διάθεσης (άρθρο 106 ΚΠολΔ):

Πιο συγκεκριμένα η ζημία μας από την προσβολή της προσωπικότητας (συκοφαντική δυσφήμιση κ.λπ.) επιβαρύνθηκε και από την προηγούμενη συμπεριφορά (απιστία / μη εκτέλεση εντολής) του εφεσίβλητου, και ως εκ τούτου, η αιτούμενη ηθική βλάβη ήταν αποτέλεσμα ενιαίου βιοτικού συμβάντος και στενά συνδεδεμένων γεγονότων (αντιδικία που ξεκίνησε από το 2010), γεγονός που καθιστά το συνολικό αίτημα ορισμένο και εφόσον η αγωγή κακοδικίας απορρίφθηκε για δικονομικούς λόγους (απαράδεκτο) και όχι για ουσιαστικούς, το Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει το αίτημα της ηθικής βλάβης που απέμεινε (από την προσβολή προσωπικότητας) και να επιδικάσει το εύλογο ποσό (άρθρο 932 ΑΚ), μέχρι του ανώτατου ορίου των 690.000 ευρώ που ζητήθηκε, χωρίς να απαιτείται επιμερισμός.

Πέραν των ανωτέρω κατά το ίδιο άρθρο 106 ΚΠολΔ.:

«Το δικαστήριο ενεργεί μόνο ύστερα από αίτηση διαδίκου και αποφασίζει με βάση τους πραγματικούς ισχυρισμούς που προτείνουν και αποδεικνύουν οι διάδικοι και τις αιτήσεις που υποβάλλουν, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά».

Εν προκειμένω το αιτητικό του εφεσίβλητου, με τις προτάσεις του είναι:

«Να απορριφθεί η υπό κρίση αγωγή του αντίδικου / ενάγοντος, ως και οι προτάσεις, ενστάσεις, αντενστάσεις και ισχυρισμοί του. Να γίνουν δεκτές οι προτάσεις, ενστάσεις, αντενστάσεις και ισχυρισμοί μου. Να καταδικαστεί αυτός στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη.»

Δεν αποδεικνύει την δήθεν αοριστία της αγωγής μου, κάτι που δεν θα μπορούσε διότι αν μη τι άλλο η αγωγή μου είναι απολύτως συγκεκριμένη και η τυχόν επίκληση αοριστίας αυτής είναι τουλάχιστον ανεπαρκής έως γραφική και εν τέλει δεν συγκεκριμενοποιεί και δεν αιτείται, αίτημα αοριστίας της αγωγής μου.

Για τους λόγους αυτούς έσφαλε η προσβαλλόμενη και πρέπει να εξαφανιστεί.

ΤΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΦΕΣΗΣ

Παραβίαση του Δικαιώματος Πρόσβασης στη Δικαιοσύνη και στη Δίκαιη Δίκη

Η εκκαλούμενη ερμήνευσε με υπερβολική τυπολατρία την διάταξη του άρθρου 163 του Ν.4194/2013 παραβιάζοντας το άρθρο 20 του Συντάγματος και το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ.

Πιο συγκεκριμένα:

Το Δικαστήριο με την προσβαλλόμενη έκρινε την αγωγή κακοδικίας απαράδεκτη επειδή δεν είχαμε επισυνάψει τα έγγραφα (συμπεριλαμβανομένης της Πράξης διορισμού του δικηγόρου

μας) ως σώμα της αγωγής, παρά το γεγονός ότι αυτά κατατέθηκαν στο δικαστήριο πριν την συζήτηση με τις προτάσεις μας και ήταν στη διάθεση του εναγομένου και του Δικαστηρίου.

Η εκκαλούμενη έκανε εσφαλμένη εφαρμογή και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και εσφαλμένη εφαρμογή του Νόμου, στερώντας μου Ουσιαστικού Δικαιώματος:

Πιο συγκεκριμένα:

Η υπερβολικά αυστηρή και τυπική ερμηνεία του όρου "επισυνάπτονται" (άρθρο 163 Ν. 4194/2013 - Κώδικας Δικηγόρων) από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την προσβαλλόμενη, η οποία απαιτεί τη φυσική ενσωμάτωση των εγγράφων στο δικόγραφο της αγωγής, είναι αντίθετη στην αρχή της δίκαιης δίκης (Άρθρο 6 ΕΣΔΑ) και στο δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας (Άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος).

Σύμφωνα με την πάγια νομολογία (του Αρείου Πάγου), οι δικονομικές διατάξεις που προβλέπουν ποινές απαραδέκτου πρέπει να ερμηνεύονται συστολικά (περιοριστικά) και όχι διασταλτικά (διευρυντικά), ώστε να μην εμποδίζεται η πρόσβαση του πολίτη στη δικαιοσύνη. [βλέπε: 828/2018 ΑΠ (736871), 1381/2010 ΑΠ (530064), 1834/2007 ΑΠ (445493), 1381/2010 ΑΠ (530064), 958/2019 ΑΠ (759974)].

Εφόσον τα έγγραφα υπήρχαν στον φάκελο της δικογραφίας, ο τυπικός λόγος του δήθεν απαραδέκτου της αγωγής μου, έπρεπε να παραμεριστεί.

Αποτέλεσμα:

Η εσφαλμένη αυτή δικονομική κρίση, (δηλαδή, οι διατάξεις της κακοδικίας και της εντολής), απέτρεψε το Δικαστήριο από το να εφαρμόσει το ουσιαστικό δίκαιο στην υπόθεση, παραβιάζοντας έτσι το δικαίωμα μας να κριθεί η ουσία της αγωγής μας και πιο συγκεκριμένα της δίκαιης δίκης (Άρθρο 6 ΕΣΔΑ) και το δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας (Άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος).

Ακόμα σχετικά με την Πράξη Διορισμού (Νομική Βοήθεια), το Δικαστήριο με την προσβαλλόμενη ζητά την Πράξη Διορισμού του δικηγόρου στο πλαίσιο της Νομικής Βοήθειας ως απαραίτητο στοιχείο ειδικού πληρεξουσίου για την άσκηση της αγωγής κακοδικίας.

Όμως η διάταξη του Άρθρου 163 Ν. 4194/2013 απαιτεί την επισύναψη των εγγράφων προς απόδειξη των ισχυρισμών της αγωγής, όχι την επισύναψη των εγγράφων που αφορούν το παραδεκτό της παράστασης του δικηγόρου.

Η πιστοποίηση της πληρεξουσιότητας του δικηγόρου μας, ειδικά στο πλαίσιο της Νομικής Βοήθειας, δεν σχετίζεται με την ουσιαστική βάση της αγωγής κακοδικίας και δεν έπρεπε να οδηγήσει σε απαράδεκτο. Πέραν του γεγονότος ότι η χορήγηση νομικής βοήθειας, συνιστά δικαστική πληρεξουσιότητα.

Για τους λόγους αυτούς έσφαλε η προσβαλλόμενη και πρέπει να εξαφανιστεί.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΦΕΣΗΣ

Παραβίαση της Αρχής του «Εύλογου Ποσού» (Άρθρο 932 ΑΚ)

Η εκκαλούμενη έκανε εσφαλμένη εφαρμογή και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και εσφαλμένη εφαρμογή του Νόμου, καθόσον δέχθηκε ότι (βλ. Σελ.8) :

«Περαιτέρω, η έτερη σωρευόμενη αγωγή που αφορά την προσβολή της προσωπικότητας του ενάγοντος εξαιτίας της συκοφαντικής δυσφήμισης, της ψευδούς κατάθεσης και της ψευδούς καταμήνυσης σε βάρος του, οι οποίες προκλήθηκαν από την κατάθεση από τον εναγόμενο της ως άνω, κατά τους ισχυρισμούς του, ψευδούς επιστολής στην Πρόεδρο Πρωτοδικών Ρόδου, είναι αόριστη. Ειδικότερα, ο ενάγων αιτείται με την κρινόμενη αγωγή του το συνολικό ποσό των 690.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης, που υπέστη, τόσο εξαιτίας της απιστίας του εναγομένου δικηγόρου (περιεχόμενο της ανωτέρω σωρευόμενης αγωγής κακοδικίας), όσο και λόγω της κατάθεσης από τον εναγόμενο της ψευδούς σε βάρος του επιστολής στην Πρόεδρο Πρωτοδικών Ρόδου (περιεχόμενο της σωρευόμενης αγωγής προσβολής προσωπικότητας), ήτοι ο ενάγων με την αγωγή του δεν διευκρινίζει, ποιο ποσό αιτείται ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής του βλάβης εξαιτίας της προσβολής της προσωπικότητάς του, που προκλήθηκε από την κατάθεση από τον εναγόμενο της ως άνω ψευδούς, κατά τους ισχυρισμούς του, επιστολής. Η αξίωση από τον παθόντα ενός συνολικού ποσού χρηματικής ικανοποίησης προς αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης, χωρίς να απαιτείται για το ορισμένο της σχετικής αγωγής ο επιμερισμός των ποσών που αιτείται για κάθε μία από τις προσβλητικές σε βάρος του εκδηλώσεις, θα ήταν επιτρεπτή, σε περίπτωση σύνθετης προσβολής της προσωπικότητας του ατόμου, με περισσότερους από έναν τρόπους και υπό διαφορετικές περιστάσεις, που όμως εντάσσονται στα πλαίσια ενός ενιαίου βιοτικού συμβάντος, γιατί το μέγεθος της ηθικής βλάβης που έχει υποστεί ο ενάγων και συνεπώς το ποσό που δικαιούται ως χρηματική ικανοποίηση θα κριθεί από το Δικαστήριο από την ενιαία αξιολόγηση των σε βάρος του προσβολών. Όμως, στην προκειμένη περίπτωση, μετά την ως άνω απόρριψη της σωρευόμενης αγωγής κακοδικίας, που αποτελούσε τη μία εκ των δύο αγωγικών βάσεων με αίτημα την ανωτέρω ηθική βλάβη, ο ξεχωριστός προσδιορισμός του αιτούμενου ποσού χρηματικής ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη ο ενάγων, εξαιτίας της συκοφαντικής δυσφήμισης, της ψευδούς κατάθεσης και της ψευδούς καταμήνυσης από την κατάθεση της ως άνω επιστολής, που αποτελεί το αντικείμενο της κρινόμενης σωρευόμενης αγωγής, είναι επιβεβλημένος, καθώς διαφορετικά καθίσταται αδύνατο να διακριβωθεί το μέρος του ποσού χρηματικής ικανοποίησης, που ζητείται, ώστε να διαπιστωθεί κατά ορισμένο τρόπο το αίτημα της αγωγής. Επισημαίνεται δε ότι το Δικαστήριο δε δύναται να επιμερίσει, κατά την κρίση του, το συνολικά αιτούμενο ποσό στο προσήκον για κάθε επικαλούμενη προσβολή της προσωπικότητας, σύμφωνα με τη θεμελιώδη δικονομική αρχή της διάθεσης, που απορρέει από

τη διάταξη του άρθρου 106 ΚΠολΔ και κατά την οποία το Δικαστήριο αποφασίζει, με βάση τις αιτήσεις, που υποβάλουν οι διάδικοι, αρχή δε που δεν πρέπει να συγχέεται και ούτε σαφώς ανακρούεται από τη διάταξη του άρθρου 932 εδ. α ΑΚ, που ορίζει ότι το Δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη, κατά την κρίση του, χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης, μη δυνάμενο ωστόσο να υπερβεί, σε κάθε περίπτωση, το με σαφήνεια ορισμένο αγωγικό αίτημα (ΠΠρΘεσ 190/2020, ΤΝΠ sakoulas-on line). Πρέπει, επομένως, και η σωρευόμενη αγωγή προσβολής της προσωπικότητας του ενάγοντας με ιστορική βάση την κατάθεση από τον εναγόμενο της ανωτέρω ψευδούς, κατά τους ισχυρισμούς του ενάγοντας, επιστολής, να απορριφθεί ως αόριστη.»

Όμως στην αγωγή αποζημίωσης λόγω ηθικής βλάβης, η ορισμένη απαίτηση αφορά την ιστορική βάση (περιγραφή των προσβολών) και το ανώτατο όριο του αιτούμενου ποσού.

Εμείς με σαφήνεια αιτηθήκαμε χρηματική ικανοποίηση έως €690.000 για τις σωρευμένες προσβολές. Κατά το Άρθρο 932 ΑΚ, το Δικαστήριο δύναται να επιδικάσει εύλογη χρηματική ικανοποίηση, μέχρι του ανώτατου ορίου που ζητήθηκε. Εφόσον η ιστορική βάση της αγωγής προσβολής προσωπικότητας (η ψευδής επιστολή) ήταν πλήρως περιγραμμένη, το Δικαστήριο όφειλε να την κρίνει ουσιαστικά ορισμένη. Η απόρριψη της άλλης βάσης (κακοδικίας) για τυπικούς λόγους δεν καθιστά αόριστη τη βάση που απέμεινε. Το Δικαστήριο είχε τη διακριτική ευχέρεια να επιδικάσει ένα εύλογο ποσό (π.χ., €10.000, €50.000, ή €690.000, αναλόγως της κρίσης του) για την προσβολή προσωπικότητας, χωρίς να υπερβεί το συνολικό όριο των €690.000, καλύπτοντας πλήρως τις απαιτήσεις του Άρθρου 106 ΚΠολΔ.

Για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΦΕΣΗΣ

Εσφαλμένη Ερμηνεία της Αρχής της Διάθεσης (Άρθρο 106 ΚΠολΔ)

Η εκκαλούμενη έκανε εσφαλμένη εφαρμογή και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και εσφαλμένη εφαρμογή του Νόμου, καθόσον δέχθηκε ότι ο μη επιμερισμός παραβιάζει την αρχή της διάθεσης, καθώς καθίσταται αδύνατο να διακριβωθεί το μέρος του ποσού που ζητείται.

Όμως η αρχή της διάθεσης (Άρθρο 106 ΚΠολΔ) δεσμεύει το Δικαστήριο να μην υπερβεί το αίτημα της αγωγής. Δεν απαιτεί από τον ενάγοντα να κάνει εσωτερικό επιμερισμό του συνολικού αιτούμενου ποσού μεταξύ των νομικών βάσεων, ειδικά όταν η μία βάση απορρίπτεται για τυπικούς λόγους.

Η αγωγή προσδιορίζει σαφώς το ανώτατο όριο της ευθύνης (€690.000).

Το Δικαστήριο, εξετάζοντας την εναπομείνασα βάση (προσβολή προσωπικότητας), ήταν υποχρεωμένο να προσδιορίσει το εύλογο ποσό, κρίνοντας ότι αυτό το ποσό είναι μέσα στο

συνολικά αιτούμενο όριο. Η απαίτηση για ξεχωριστό προσδιορισμό του ποσού, υπό αυτές τις συνθήκες, συνιστά υπερβολική τυπολατρία και εσφαλμένη εφαρμογή των δικονομικών κανόνων, που οδήγησε στην απόρριψη της ουσίας της αγωγής προσβολής προσωπικότητας.

Για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη.

ΕΚΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΦΕΣΗΣ

Εσφαλμένη Κρίση περί «Ενιαίου Βιοτικού Συμβάντος»

Η εκκαλούμενη έκανε εσφαλμένη εφαρμογή και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και εσφαλμένη εφαρμογή του Νόμου, καθόσον δέχθηκε ότι οι δύο πράξεις δεν εντάσσονται σε «ενιαίο βιοτικό συμβάν», ακόμη και αν αυτό ίσχυε, η κρίση δεν δικαιολογούσε την απόρριψη του συνολικού αιτήματος ως δήθεν αόριστου, αλλά μόνο τον περιορισμό της κρίσης του Δικαστηρίου στη μία νόμιμη βάση.

Έτσι το Δικαστήριο με την προσβαλλόμενη εσφαλμένα απέφυγε την ουσιαστική κρίση της αγωγής προσβολής προσωπικότητας, προβάλλοντας δικονομικό κώλυμα (αοριστία) που δεν υπήρχε κατά τον νόμο και τη νομολογία.

Για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Επειδή όλοι οι λόγοι της εφέσεως μας είναι νόμιμοι βάσιμοι και αληθινοί.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ **ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΦΥΛΑΞΗ ΚΑΘΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΜΟΥ**

ΖΗΤΩ

- Να γίνει δεκτή η παρούσα έφεση μας.
- Να εξαφανιστεί η προσβαλλόμενη.
- Να γίνει δεκτή η αγωγή μου.
- Να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να μου καταβάλλει το ποσόν των τεσσάρων χιλιάδων εννιακοσίων σαράντα ευρώ (4.940 €), ως ζημία, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφλησή μου.
- Να υποχρεωθεί ο εναγόμενος – για την αναφερόμενη στο ιστορικό αιτία – να μου καταβάλει το ποσό των εξακοσίων ενενήντα χιλιάδων ευρώ (690.000 €) ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφλησή μου.

- Να δημοσιευθεί με έξοδα του εναγόμενου η απόφαση που θα εκδοθεί σε όλο τον τοπικό έντυπο τύπο.
- Να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή. Και.
- Να καταδικασθεί ο εφεσίβλητος στη δικαστική μου δαπάνη.

Ρόδος 16-12-2025

Ο εκκαλών

Θωμάς - Δημήτριος Σπανός Του Χρήστου

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

Αναστάσιος Ε. Μπακαλούμας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ε. ΜΠΑΚΑΛΟΥΜΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ηρώων Πολυτεχνείου 28 - 30, Ρόδος
Τηλ. & Fax: 2241022036, E-mail: bakalum2@yahoo.com
ΑΦΜ: 047885372 - Α.Ο.Υ. ΡΟΔΟΥ 7542

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου έφεσης : 412/2025

Ο δικηγόρος Ρόδου Αναστάσιος Μπακαλούμας κατέθεσε σήμερα 16-12-2025, ημέρα Τρίτη και ώρα 10:30΄στη Γραμματέα ενδίκων μέσων του Πρωτοδικείου Ναζαριάν Νεκταρία, την παρούσα έφεση, κατά της υπ' αριθμ. 30/2025 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου τακτικής διαδικασίας, προσκομίζοντας την υπ' αριθμόν 18/2025 πράξη του Προέδρου Εφετών Δωδεκανήσου περί χορήγησης νομικής βοήθειας καθώς και το υπ' αριθμ. Ν520029635/2025 ειδικό γραμμάτιο νομικής βοήθειας.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

Η Δικαστική Γραμματέας

Αναστάσιος Μπακαλούμας

Νεκταρία Μαγδαληνή Ναζαριάν

Ακριβές αντίγραφο
το οποίο θεωρήθηκε
για την ατελή σήμανση
Ρόδος αυθημερόν
Η Δικ. Γραμματέας

Νεκταρία Μαγδαληνή Ναζαριάν

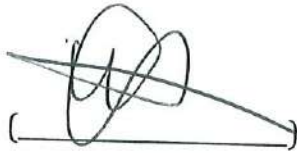
Αριθμός Βιβλίου Καταθέσεων: 366/2025

Στη Ρόδο σήμερα την 12.12.2025, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10:25, εμφανίσθηκε στη Γραμματεία του Εφετείου Δωδεκανήσου, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Επαφροδίτου Μασσιώδους Μπακαρούλης (Δ.Σ. Ρόδου) κατέθεσε το δικόγραφο αυτό και ζήτησε τον προσδιορισμό του.

Διαβάστηκε, βεβαιώθηκε και υπογράφεται.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

Η Γραμματέας

(Ελισάβετ Ψαρρή)

Της ανωτέρω ήφρου ορίζουμε δικάσιμο για συζήτηση ενώπιον του **ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ / ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ** Εφετείου Δωδεκανήσου

την 6^η Φεβρουαρίου 2026
ημέρα **Παρασκευή**, με αριθμό πινακίου 5.

ΩΡΕΣ ΈΝΑΡΞΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ	
Τριμελής:	10:00 π.μ.
Μονομελής:	10:15 π.μ.

Ρόδος, αυθημερόν
Η Γραμματέας

(Ελισάβετ Ψαρρή)

